

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22566/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранимир Марковић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији су пуномоћници мр Србољуб Стефановић, Срђан Ж. Арсић, Јелена Заов Митровић и Катарина Г. Ћосић, адвокати из ..., ради исплате накнаде за законску службеност, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2619/24 од 25.06.2024. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2619/24 од 25.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2619/24 од 25.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 9704/19 од 26.02.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди постојање права стварне службености преласка далековода јачине 400 кв бр. ..., правац ТС Лесковац 2 – ТС Врање 4, који је у власништву туженог на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретност к.п.бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., а у корист туженог као власника послужног добра у површини од 584 м², у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име накнаде за конституисану стварну службеност на к.п. бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., исплати 13.724,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 99.409,00 динара, а ако не исплати у датом року, обавезан је да на досуђени износ трошкова плати законску затезну камату почев од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, вишак тужбеног захтева тужиоца којим је тражио законску затезну камату на трошкове поступка од дана доношења пресуде па до извршности, одбијен је.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 2619/24 од 25.06.2024. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 9704/19 од 26.02.2024. године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу на име успостављене законске стварне службености преласка далековода преко парцеле која је у његовом власништву. Побиијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и питања застарелости ове накнаде. Ревизијом туженог указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање при оцени приговора застарелости потраживања, што је без утицаја на одлучивање о посебној ревизији имајући у виду да се застарелост потраживања цени у зависности од утврђене чињенице доцње дужника, што значи да се ради о чињеничном питању. Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде на име законске стварне службености тужилац је поднео 20.12.2019. године, а вредност предмета спора је 13.724,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**